Хто в воза Коней запряга,
То гречно їх не просить.
Та добрий пан сказав, що вже
Того порядку досить.

І, загнуздавши раз коня,
Він став питати в його:
— Чи вас у корінь запрягти,
Чи з боку — і з якого?

Коштовні віжки почепить
Чи з простої сириці?
У голу руку взять батіг
Чи брати й рукавиці?

Та, мабуть, Кінь невдячний був,
А то й дурненький, може,
Бо на ласкаві ці слова
Він одповів негоже:

— Язик ваш любо так бринить,
Як добрії цимбали,
Але було б мене спитать,
Як ще не загнуздали.

Я знаю — віжки всі цупкі,
Чи з шовку, чи з ременю.
Батіг усякий дошкуля,
Як вам попався в жменю.

Та й ще скажу: як чортвіть-що
Я тут возити маю,
То краще б я не запрягавсь
Ні в корінь, ані скраю.